

U S N E S E N Í

Krajský soud v Praze rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Věry Šimůnkové a soudců Mgr. Ing. Petra Šuránka a Mgr. Josefa Straky ve věci

navrhovatele: **Mgr. J. K.**

bytem X

zastoupen advokátem Pavlem Uhlem

sídlem Kořenského 1107/15, 150 00 Praha 5

proti

odpůrci:

Magistrát města Kladna

sídlem náměstí starosty Pavla 44, 272 52 Kladno

zastoupen advokátem JUDr. Milanem Teleckým

sídlem Školní 5335, 430 01 Chomutov

za účasti:

I) O. N.

bytem X

II) Mgr. L. P.

bytem X

III) R. S.

bytem X

IV) I. B.

V) Z. B.

oba bytem X

VI) J. H.

bytem X

VII) T. H. B., DiS.

bytem X

VIII) Bc. M. F., DiS.

bytem X

IX) A. J.

bytem X

X) J. H., DiS.

bytem X

XI) M. M., DiS.

bytem X

XII) D. S.

bytem X

XIII) P. K.

bytem X

XIV) M. V.

bytem X

XV) A. M.

bytem X

XVI) Mgr. B. S.

bytem X

XVII) Bc. M. K.

XVIII) L. H.

oba bytem X

XIX) Ing. M. J.

bytem X

XX) T. K.

bytem X

XXI) M. K.

bytem X

XXII) Y. K.

bytem X

XXIII) B. B.

bytem X

XXIV) P. B.

bytem X

XXV) Mgr. I. K.

bytem X

XXVI) Ing. V. S.

XXVII) Ing. V. S.

oba bytem X

XXVIII) F. K.

bytem X

XXIX) R. H. M.

bytem X

XXX) J. Ž.

bytem X

XXXI) L. Č.

bytem X

XXXII) F. V.

XXXIII) V. V.

oba bytem X

XXXIV) J. R.

bytem X

XXXV) Bc. B. H.

bytem X

XXXVI) SBF Kladno s. r. o.

sídlem nám. starosty Pavla 44, 272 01

Kladno

XXXVII) Ing. A. Š.

XXXVIII) Ing. P. Š.

oba bytem X

XXXIX) J. J.

bytem X

XI) E. Š.

XLI) E. Š.

oba bytem X

XLII) E. S. B.

XLIII) O. C. N.

XLIV) J. D.

XLV) K. L.

XLVI) M. L.

XLVII) B. S.

XLVIII) B. P.

XLIX) T. V.

L) P. V.

LI) E. B.

LII) Ing. J. H.

LIII) Ing. Z. V.

LIV) J. K.

LV) M. K.

LVI) M. K.

LVII) I. V.

LVIII) O. M.

LIX) V. CH.

LX) A. S.

LXI) J. K.

LXII) Z. M.

LXIII) I. N.

LXIV) M. N.

LXV) J. N.

LXVI) T. B.

LXVII) S. P.

LXVIII) Ing. E. A.

LXIX) L. B.

LXX) H. Č.

LXXI) M. F.

LXXII) M. S.

LXXIII) K. Š.

LXXIV) M. R.

LXXV) M. B.

všichni bytem X

o návrhu na zrušení opatření obecné povahy odpůrce ze dne 7. 12. 2017,
č. j. OPŘ/4883/17,

takto:

- I. Řízení se zastavuje.
- II. Navrhovateli se vrací část zaplaceného soudního poplatku ve výši 4 000 Kč. Tato částka bude navrhovateli vyplacena z účtu Krajského soudu v Praze do třiceti dnů od právní moci tohoto usnesení.
- III. Odpůrce je povinen zaplatit navrhovateli na náhradě nákladů řízení částku 11 466,50 Kč, a to do třiceti dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám jeho zástupce Pavla Uhla, advokáta.

Odůvodnění:

1. Návrhem podle části třetí, hlavy druhé, dílu sedmého zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), odeslaným dne 15. 3. 2018, se navrhovatel domáhal zrušení opatření obecné povahy odpůrce ze dne 7. 12. 2017, č. j. OPŘ/4883/17 (dále jen „napadené opatření obecné povahy“), jímž odpůrce vymezil oblast se zvýšeným výskytem sociálně nežádoucích jevů na území statutárního města Kladna plochou katastrálních území D. u K., H., K., K., M., R. a V.. Napadené opatření obecné povahy bylo vydáno na základě ustanovení § 33d zákona č. 111/2006 Sb., o pomoci v hmotné nouzi, ve znění účinném od 1. 6. 2017 (dále jen „zákon o pomoci v hmotné nouzi“).
2. Jelikož soud dospěl k závěru, že ustanovení § 33 odst. 9 ve spojení s § 33d zákona o pomoci v hmotné nouzi je v rozporu s ústavním pořádkem České republiky, přihlásil se jako vedlejší účastník do již vedeného řízení u Ústavního soudu o návrhu podaném skupinou senátorů pod sp. zn. Pl. ÚS 40/17. Z hlediska § 48 odst. 1 písm. a) s. ř. s. se jednalo o postup rovnocenný s podáním návrhu na zrušení zákona, proto soud v této věci řízení přerušil do rozhodnutí Ústavního soudu ve věci sp. zn. Pl. ÚS 40/17.
3. S ohledem na skutečnost, že Ústavní soud již v posledně zmiňované věci rozhodl nálezem ze dne 24. 8. 2021, sp. zn. Pl. ÚS 40/17 (dále jen „nález ÚS“), jímž zrušil ustanovení § 33 odst. 9 a § 33d zákona o pomoci v hmotné nouzi dnem vyhlášení nálezu ve Sbírce zákonů, odpadla překážka, pro kterou bylo řízení v této věci přerušeno. Tím nastaly podmínky pro to, aby podle § 48 odst. 6 s. ř. s. bylo rozhodnuto, že se v řízení pokračuje.
4. Dříve, než tak ovšem mohl soud učinit, navrhovatel podáním ze dne 6. 9. 2021 sdělil, že bere svůj návrh na zahájení řízení zpět, a to s odůvodněním, že odpadl předmět řízení, neboť Krajský úřad Středočeského kraje coby nadřízený správní orgán odpůrce rozhodnutím ze dne 15. 3. 2019, č. j. 037816/2019/KUSK, napadené opatření obecné povahy zrušil. Tato skutečnost nicméně podle navrhovatele potvrzuje jeho názor, že byl jeho návrh důvodný. Důvodnost návrhu současně potvrzuje i nález ÚS. Navrhovatel proto požádal o přiznání náhrady nákladů řízení ve výši 17 342 Kč s tím, že tato částka sestává z náhrady za zaplacený soudní poplatek ve výši 5 000 Kč a nákladů na zastoupení advokátem včetně DPH.
5. Podle § 37 odst. 4 s. ř. s. může vzít navrhovatel svůj návrh zpět zcela nebo zčásti, dokud o něm soud nerozhodl.
6. Podle § 47 písm. a) s. ř. s. soud řízení zastaví, jestliže vzal navrhovatel svůj návrh zpět.
7. Protože navrhovatel vzal svůj návrh v plném rozsahu zpět podáním, které nevzbuzuje z

hlediska svého označení ani obsahu jakékoliv pochybnosti, rozhodl soud výrokem I v souladu s dispoziční zásadou vyjádřenou v citovaném ustanovení o zastavení řízení. V řízení tak již nebude po nálezů ÚS pokračováno.

8. K otázce, zda měl soud za nastalé situace řízení zastavit, nebo naopak žalobu odmítnout z důvodu dodatečného odpadnutí podmínky řízení v podobě existence napadeného opatření obecné povahy, soud konstatuje, že jelikož je řízení o žalobě (návrhu) ve správním soudnictví ovládáno dispoziční zásadou, je žalobce (navrhovatel) pánem sporu a záleží tedy výhradně na něm, zda bude spor vůbec zahájen, jaké námitky budou v řízení uplatněny, vydání jakého rozhodnutí se bude domáhat, případně zda bude spor předčasně ukončen [srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu (dále jen „NSS“) ze dne 27. 7. 2017, č. j. 3 As 166/2016-36]. Žalobce (navrhovatel) může disponovat řízením – může proto i vzít svůj návrh kdykoli zcela nebo zčásti zpět, dokud o něm soud nerozhodl (§ 37 odst. 4 s. ř. s.). Zpětvzetí žaloby (návrhu) je jednostranným procesním úkonem účastníka řízení vůči soudu, jehož účinky nastávají okamžikem, kdy je soudu doručeno. Soud je proto v důsledku tohoto procesního úkonu povinen bez dalšího rozhodnout, že se řízení zastavuje [§ 47 písm. a) věta před středníkem s. ř. s.]. Soud proto nezbyvalo nic jiného, než řízení zastavit. Ostatně touto problematikou se NSS již dříve zabýval například v rozsudcích ze dne 8. 2. 2007, č. j. 8 As 24/2005-69, či ze dne 24. 10. 2012, č. j. 6 Ads 116/2012-37. Rozhodnutí o zastavení řízení pro zpětvzetí žaloby (návrhu) má tedy přednost před jinými formami rozhodnutí, a to nejen před zastavením z jiných zákonných důvodů, ale i před odmítnutím žaloby (návrhu).
9. Podle § 10 odst. 3 věty první zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o soudních poplatcích“) soud vrátí z účtu soudu i zaplacený poplatek za řízení, který je splatný podáním návrhu na zahájení řízení, odvolání, dovolání nebo kasační stížnosti, snížený o 20 %, nejméně však o 1 000 Kč, bylo-li řízení zastaveno před prvním jednáním. Navrhovatel zaplatil soudní poplatek za podání návrhu ve výši 5 000 Kč, přičemž toto usnesení má účinky zastavení řízení před prvním jednáním. Soud tedy výrokem II rozhodl o vrácení části zaplaceného soudního poplatku ve výši 4 000 Kč (po snížení o 1 000 Kč), který bude navrhovateli vyplacen ve lhůtě 30 dnů od právní moci tohoto usnesení (§ 10a odst. 1 zákona o soudních poplatcích).
10. Konečně o náhradě nákladů řízení rozhodl soud podle ustanovení § 60 odst. 3 s. ř. s., podle kterého žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, bylo-li řízení zastaveno nebo žaloba odmítnuta. Vzal-li však navrhovatel podaný návrh zpět pro pozdější chování odpůrce nebo bylo-li řízení zastaveno pro uspokojení navrhovatele, má navrhovatel proti odpůrci právo na náhradu nákladů řízení.
11. Větu druhou citovaného ustanovení v části týkající se zastavení řízení pro uspokojení navrhovatele nelze aplikovat – byť se navrhovatel cítí být uspokojen, jak také uvedl v podání ze dne 6. 9. 2021, o uspokojení ve smyslu § 62 s. ř. s. hovořit nelze. Postup předpokládaný daným ustanovením ostatně ani neproběhl. Soud tudíž nezastavil řízení podle § 47 písm. b) s. ř. s. proto, že navrhovatel byl po podání návrhu postupem správního orgánu plně uspokojen, nýbrž podle § 47 písm. a) s. ř. s. z důvodu, že vzal navrhovatel svůj návrh zpět. Nezbyvá tak než zodpovědět, zda (ne)vzal navrhovatel návrh zpět pro pozdější chování odpůrce, ač se toho výslovně nedovolával. Navrhovatel osvědčil listinou, že po podání jeho návrhu bylo napadené opatření obecné povahy zrušeno nadřízeným správní orgánem v rámci přezkumného řízení (soud poznamenává, že před jejím předložením mu zrušení napadeného opatření obecné povahy nebylo známo). Taková situace představuje

případ, kdy je spravedlivé odpůrci přičítat pozdější chování nadřízeného orgánu, jak bylo podrobně vysvětleno např. v odst. 5 usnesení Krajského soudu v Praze ze dne 23. 7. 2018, č. j. 45 Af 35/2016-42 (viz též komentář k § 60 s. ř. s. v KÜHN, Zdeněk, Tomáš KOCOUREK aj. *Soudní řád správní: Komentář*, dostupný v systému ASPI). Soud tak na tomto základě dospěl k závěru, že návrh byl navrhovatelem vzat zpět až pro následné chování odpůrce.

12. V daném případě proto navrhovateli přísluší náhrada nákladů řízení, kterou mu soud výrokem III přiznal v celkové výši 11 466,50 Kč. Tato částka sestává z náhrady za nevrácenou část soudního poplatku ve výši 1 000 Kč a nákladů na zastoupení advokátem ve výši 10 466,50 Kč, které tvoří odměna advokáta za dva úkony právní služby ve výši 3 100 Kč (příprava a převzetí věci a sepsání návrhu) podle § 7 bodu 5, § 9 odst. 4 písm. d) a § 11 odst. 1 písm. a) a d) vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „advokátní tarif“) a odměna advokáta za jeden úkon právní služby ve výši 1 550 Kč (zpětvzetí návrhu) podle § 7 bodu 5, § 9 odst. 4 písm. d) a § 11 odst. 2 a 3 advokátního tarifu spolu se třemi paušálními náhradami hotových výdajů ve výši 300 Kč podle § 13 odst. 4 advokátního tarifu; vše zvýšeno o částku 1 816,50 Kč odpovídající náhradě za 21 % DPH z předchozích částek vyjma soudního poplatku.

Poučení :

Proti tomuto usnesení lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližze následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 16. září 2021

JUDr. Věra Šimůnková, v. r.
předsedkyně senátu